

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y REDACCIÓ

LLIBRERIA ESPANYOLA,

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

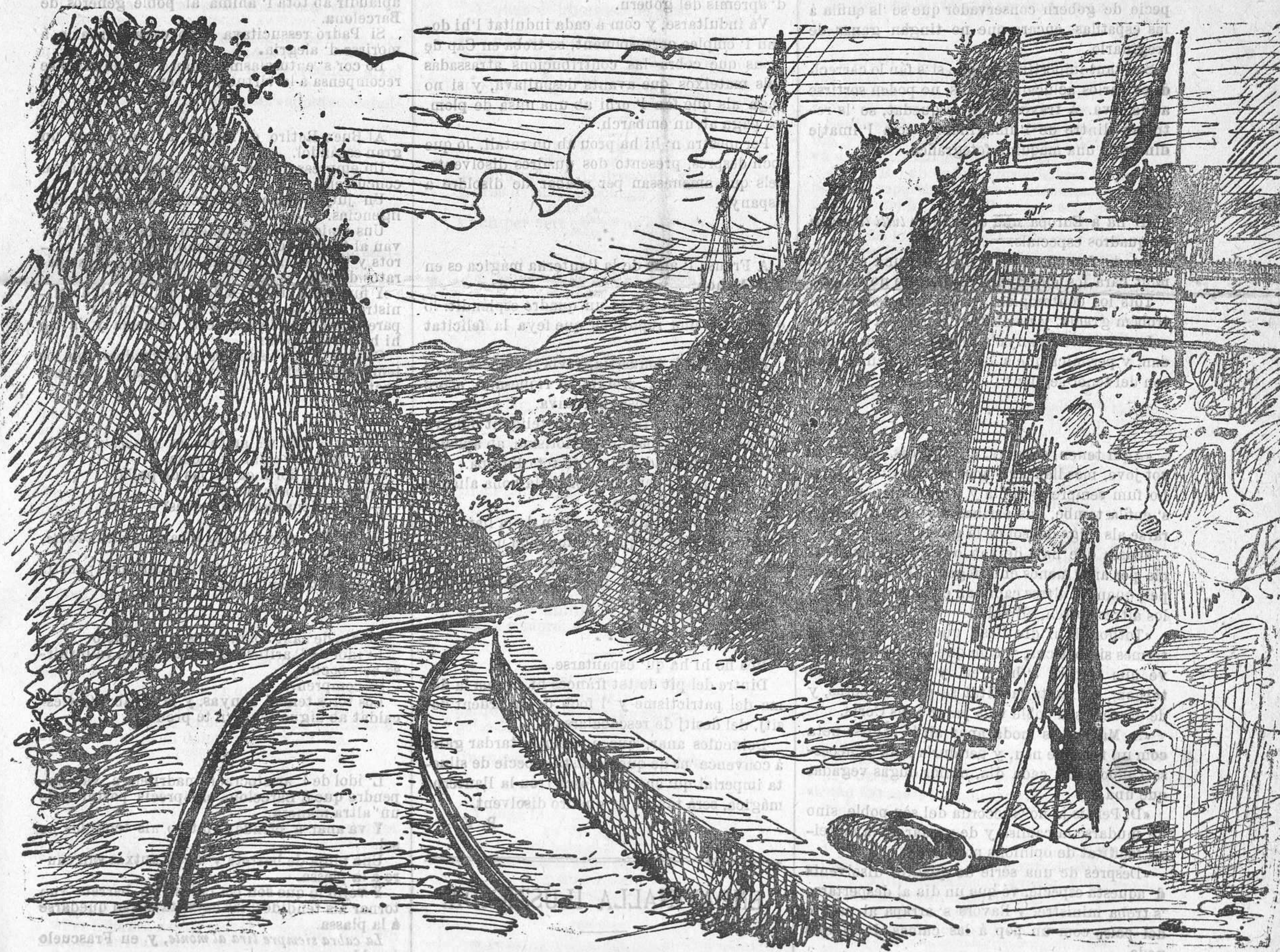
PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre.	8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). . .	16 "
Estranger.	18 "

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ENDA VINALLA ILUSTRADA.

La solució d'aquí á nou mesos.

QUADROS DISOLVENTS.

Aquest mon es una sèrie de quadros.

Hi ha mes quadros en aquest mon que en totes las botigas plegadas del carrer de Petritxol.

Quadros d'alegría y de tristesa, d'entusiasme y de condol, de goig y de pena; quadros de dol y de festa 's pot dir que n'hi ha per tots los gustos, de tal manera que 'l qui no 's contenti, podrà dirse qu' es mes descontentadís que 'ls espanyols, que ni ab un amo com en Cánovas, fan cara de Pasqua.

Los quadros del mon son tots quadros al viu. Are no 's pensin que sigan quadros al viu com los quadros que feyan las danesas, ensenyant cada pantorrilla qu' enlluernava; no senyors.

Los quadros que 's miran ab gust, desgraciadament son méns, molts méns que aquells que 's han de mirar encare que no 's vulgan veure.

La majoría dels quadros del mon, son quadros impertinents, que 'ls surten al davant sense adonarse 'n: son una especie de malaltia que la contrauen sense volerla, ó més ben dit una especie de govern conservador que se 'ls enfila á las espatllas, encare que no tingan ganas de treginarlo.

Son tant impertinents, que si 's fan lo cárrech d' evitarlos a clucant los ulls, no poden sortirse ab la sèva. A través de la fosquedat, se 'ls retratan dintre de l' imaginació, com l' imatge dintre de una máquina fotogràfica.

Hi ha á Europa una especie de *tutti li mundi* de quadros especials.

No de franch, sino á preu de una entrada molt cara los ensenyan vulgas que no vulgas.

Tots los contemplém, pechs som los que hi trobém gracia, y no obstant, l' empresa se sosté.

Los quadros espanyols son los que més abundan; y per mica que s' ho mirin bè, veurán que son del tenor següent:

«Aquí tenen, senyors, á D. Pérdis. Es un xicot jove, més llauger y més estufat que 'l fum. Lo fum sempre s' enfila y aquí veurán com ell s' enfila també, fins arribar als núvols y daurarse als raigs del sol de la gloria.

«Basta que haja deixat lo pés de la conciencia per anar menos enfarfegat. Libre d' aquest pés, quan los altres caminan ell ja corra, y quan los altres corren, ell vola.

«Tothom l' hi diu llest, que vol dir pillo en termes simpátichs, y com que tothom l' hi diu, vé que tothom s' ho creu, y quan s' ho creu tothom, ab molta facilitat se posa las botas, y de desde 'l seu poble vá á parar á las Corts.

«A Madrit, es moda anar ab la camisa neta com un foch de neu, y per durla neta es necessari mudársela cada dia, millor dugas vegadas que una.

«D. Perdís ja no 's recorda del seu poble, sino de mudarse la camisa y de mudar ab la mateixa facilitat de opinions políticas.

«Després de una sèrie de quadros disolvents d' aquesta especie, vé que un dia al despertarse 's troba ministre, y llavors s' arrapa al mugró del país, com un pop á las camas d' un que neda.

«Y quan vé l' hora de disoldres aquest quadro, quan vé l' hora de la caiguda, no tinguin por que 's rompi cap bras ni cap cama. D. Pérdís ray que ha tingut prou temps de comprarse matalassos. Ab la llana del clatell dels seus ad-

ministrats n' ha tingut de sobras per preparar-se 'l llit en l' hora trista de la cayguda.»

Ja coneixen de segú á un tal Cap de blens. Quan hi havia la guerra carlista, portava boina y galons de capitá.

Era lleig com un renech, era d' aquells que ja 'u deya un dels seus inglesos: — «Ab la cara paga.»

Ell pagava ab la cara y tant era aixís, que may ningú s' havia atrevit á reclamarli un deute.

Ab tant bonas disposicions, la carlinalla vá aprofitarlo per anar á recaudar contribucions pels pobles, y en l' exercici d' aquest cárrech vá demostrar que si ab la cara pagava, en cambi també ab la cara cobrava.

No hi havia arcalde, ni contribuyent que no tremolés á una visita sèva, perque savia dir y demostrar que lo qu' ell no cobrava ab unsas d' or, ho ventilava ab unsas de plom.

Feya més por que 'l cólera; y quan vá disoldre 's lo quadro disolvent de la guerra; y quan vá desapareixe 'l recaudador carlí, en Cap de blens per xó no 's vá fondre.

Anéu pels pobles mateixos que recorria al frente de la partida y 'l trobaréu de comissionat d' apremis del govern.

Vá indultarse, y com á cada indultat l' hi donan l' empleo corresponent, se troba en Cap de blens que cobra las contribucions atrassadas dels mateixos que avants despullava, y si no paga als que fan l' orni ab una unsa de plom, los paga ab un embarch.

Per mostra n' hi ha prou ab un retall. Jo que soch després, presento dos quadros disolvents, dels que amenassan per acabar de disoldre á Espanya.

A Fransa l' amo de la llanterna mágica es en Mac-Mahon.

Are mateix hi havia un quadro espléndit: lo quadro de una república que feya la felicitat del país.

Prosperava l' industria, vivia 'l comers, reynava la confiança, creixía la riquesa: l' arbre espurgat de la Fransa rebrotava.

Una Asamblea ilustrada é inteligent donava probas y mes probas de patriotisme, ab aplauso de tot lo país y admiració de tota Europa.

Era un quadro encantador de la bona aliansa del ordre ab la llibertat.

De prompte s' apaga la llum de la llanterna mágica y l' escena queda iluminada unicament per un parell de ciris d' iglesia.

La Fransa es molt gran, y ab tant escassa llum, queda á las foscas.

Mes no hi ha qu' espantarse.

Dintre del pit de tot francés hi, crema la flama del patriotisme y 'l foch de un ardent desitj, del desitj de rescabalar-se.

Deixéulos anar, que no hém de tardar gaire á convence 'ns de que aquesta especie de silueta imperial qu' entre la fosca tréu la llanterna mágica, será també un quadro disolvent.

P. K.

ENDAVINALLA ILUSTRADA.

De barrina es aquest cas barrinin lectors, barrinin: no cal pas que 'u examinin, que 'u examinin no cal pas. Jo 'ls faré una descripció, bréu, senzilla y molt bonica,

de lo que 'l ninot indica que haurán vist avants que aixó.

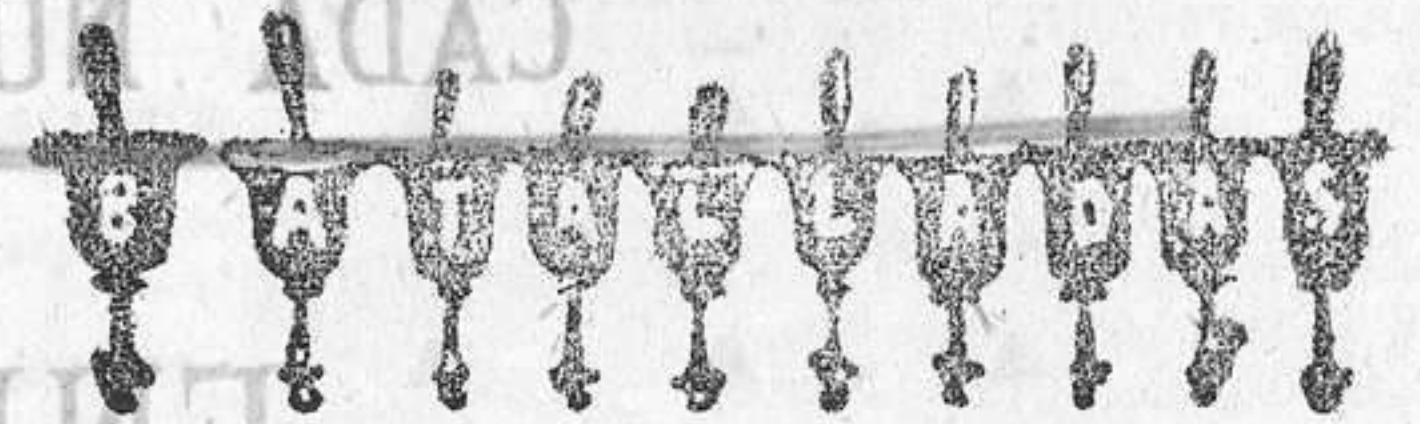
Un diposit veurán prou, y posats al seu dessota la teula per si degota, y un parayguas per si plou. La decoració es montanyosa y ab aixó res los dire, sino que ja 's véu molt bè que la cosa es escabrosa.

De barrina es aquest cas barrinin donchs ab catxassa, perfidia mata la cassa y val la pena aquest pas.

Jo sols los faré observar que som á Espanya, ja 'u sentan, y pels carrils que 's presentan s' hi pot bèn descarrilar.

Y si per cas tenen pó de trobarse compromesos, esperin d' aquí nou mesos y 'ls daré la solució.

P. del O.

Bèn prop de déu mil duros s' han recullit en la loteria Padró.

Nosaltres no sabém fer mes que una cosa, aplaudir ab tota l' ànima al poble generós de Barcelona.

Si Padró ressucitava y ho veyá, tornaria á morir-se d' alegria.

Lo cor s' entusiasma, quan véu que aixís se recompensa á la virtut y al mérit.

Al Buen Retiro de Madrit hi ha hagut un gran escándol.

Un empresari que dona una garrotada á un concurrent.

Un jutje que no instruheixi las degudas diligencias.

Uns amichs del bastonejat que s' empipan, van al teatro, rompan las cadiras, y ab los barrots y 'ls llistons derriban los globos dels aparatos del gas.

Y finalment, un President del concell de Ministres, que, sens dupte á falta de policia, compareix allí quan la cosa está acabada y ja no hi ha res que pelar.

Confessin que 'ls temps conservadors son los temps de l' ordre, de la tranquil·litat y del respecte.

Fá poch dias vá arribar lo *Francoli* plé de pelegrins que venian de Roma.

—¿Que tal, dorm en un jas de palla?

—¿S' está morint de fam?

—¿Dú cadenas gaire pesadas?

¡Ah!

Bè 'u diu prou lo ditxo italiá: *Roma veduta, fede perduta.*

A lo menos los pelegrins venian mes pensits que un brot d' aubafrega.

Lo dia de sant Joan, toros y Frascuelo.

L' idol de l' aristocràcia madrilenya va lluhir-se bèn poch.

Se compren.

Los toros tenian banyas, y ja se sab: «Gat escaldat ab aigua tebla 'n té prou.»

L' idol de l' aristocràcia madrilenya, vá comprendre que á Barcelona era precis portarse de un' altra manera.

Y vá anar á brindar un toro als tendidos de sol.

Una pluja de barrets y de catxutxas van caure á la plassa.

Y vejín lo que son las cosas: los barrets van tornar als tendidos; las catxutxas van quedarse á la plassa.

La cabra siempre tira al monte, y en Frascuelo á noble.

Ab lo titol de *Bug Jargal*, l' editor senyor Sauri acaba de publicar la primera obra que vá escriure Victor Hugo.

La primera obra del primer escriptor dels nostres temps, bè val la pena d'adquirirse. Passin per la botiga de 'n Lopez, y se'n farán no mes que dos pessetas.

Lo teatro Quevedo s' ha trasformat en teatro de la Comèdia, y en ella hi trevallava una companyia que val la pena de ser vista.

Actors mes inferiors han vist funcionar en teatros mes importants que las senyoras Mauri y Vedia y 'ls senyors Mariscal y Sanchez.

De modo que en lo citat teatro han realisat ollò que tè sempre sortida: lo bó y barato.

A Palamós hi ha un secretari, que si'l destituhian, de segur que 's moriria.

Figúrinse si ha nascut per secretari, que á mes de serhero de l' Ajuntament, ho estambè de la Marina.

¡Quina llástima que un empleat aixís no vaja á Turquia á ocupar totes las plassas que 'ls turch deixa vacants, quan lo rus s' acostala!

En lo mateix poble s' está preparant una festa major molt lluhida.

Que volen que 'ls diga: 'm sembla á mi qu' en aquell poble sentin olor d' alguna cosa y d' alegria no caben á la pell.

Lo general Reyna dias endarrera vá dir en plé Congrés:

«Los militars veuhen ab disgust de la manera que 's tracta á las sèvas viudas.»

¡Vol dir que 'ls militars morts veuhen aixó? Podria ser.

Com que governant los conservadors succeixen aquestas cosas!...

Los antichs sacerdots tenian en los sèus temples un' ara encesa sempre.

Nosaltres tenim sempre la flama de una idea que crema en las aras del nostre cor.

Los ministerials també tenen ara y fech.

Los ministerials tenen lo fogó del pressupuesto.

Ja saben que 'l Correo catalá vá tenir una ensopegada.

Lo que no saben vostés es que l' atvocat defensor per defensar al órgano carli vá embestir á tots los demás periódichs.

«Es estrany deya 'l senyor Almeda, que ha venathi tants periódichs ateos que 's burlan de lo mes sagrat, lo fiscal d' imprenta tinga una tirria tal á un periódich católich.»

Lo estrany es que un atvocat defensor ataquí als altres periódichs, com no 'u fá, ni 'u ha de fer, perque no hi ha motiu lo mateix fiscal de imprenta:

Pero, que volen ferhi?..
Per ferse coneixe 's necessita ser carli.

Cosas de las Còrts conservadoras.

Se tracta de presupuestos y no hi ha ningú.

Se tracta de toros y s' ompla 'l Congrés.

Molts coptractant de presupuestos, á la plassa hi ha corridas, y 'l Congrés queda vuit y la plassa s' ompla.

De lo qual se deduix que 'ls diputats conservadors sen molt aficionats á las corridas.

¡Quina llástima que no hi haja diputats d' oposició que 'ls en dongan una cada dia.

Diu la Política periódich ministerial:

«Nosaltres som profundament liberals...»

No hi ha cap dupte: 'l seu liberalisme es tant profundo, que ni ab una ullera de llarga vista s' arriba á veure.

Deya 'l corresponsal de'n Brussi:

«Per fi haurá desaparegut lo sufragi universal, que tant funestos resultats havia produhit.»

Lo corresponsal que aixó escriu es un diputat.

Figúrinse si serán funestos los resultats del sufragi, sabent que per sufragi universal van elegirlo.

Dos cents cinquanta estudis hi ha vacants en la provincia de Barcelona.

Y ningú 's presenta á demanarlos.

Tenen un sou tant insignificant, que ningú s' atreueix á demanarlas, perque 'l desempenyarlas está castigat ab pena de la vida.

Mentres tant la ignorancia y 'ls conservadors prosperan.

Com més burros hi hajan, mes temps aniran á caball.

Lo gobernador de Zaragoza ha dirigit una circular als mestres de estudi, recomanantlos la frugalitat.

Si jo ja 'u dich:

Tots los mestres d' estudi moriran d' una inflamació.

Una inflamació de rabia, no 's creguin una inflamació de menjar.

LO QUI COBRA Y LO QUI PAGA.

Quan observo algú que guilla,

y un guindilla

d' aquets que rondan de sobra

lo deté, marcant sas faltas

en sas galtas:

tinch per cert qu' es un que cobra.

Y quan d' un návol de gent

de repent

surt una veu qu' empalaga

y tras d' ella, á un que se 'l guia

á l' Arcaldia

tinch per cert qu' es un que paga.

Mes quan veitg aquell tunela

que la xela

del punyal que du dessobre,

y dins d' un mal bodegó

fá la pó:

tinch per cert qu' es un que cobra.

Y aquell senyó qu' á tot hora

corrobora

qu' á certa estanquera alhaga,

y qu' ella en cambi li dona

cosa bona

per fumá: ben cert que paga.

Mes si aquell cego ne véu

fins la creu

dels diners y fent mal obra,

exclama sense sossego

qu' es ben cego:

tinch per cert qu' es un que cobra.

Mes quan miro d' eixa arpía,

la mania

de fer ab solters lo plaga,

y deixa que son marit

aturdit

visqui sempre; es dels qui paga.

Y aquest vista que sens vista

se contrista

perqu' encare hi veu de sobra,

puig diu que com menos veu

mes ne treu;

tinch per cert qu' es un que cobra.

Y quan miro aquell casat

qu' ha lograt,

dóna baliga balaga,

que tant sols li dona sustos

y disgustos

ay pobret! si que la paga!...

Y al veure á cert penitent

(ipobre gent!)

qu' ab un gros Sant Cristo á sobre

s' passeja en romeria,

jo diria

qu' es un penitent que cobra.

Pro 'l sufert poble que 'n massa

l' any ne passa

ab un disgust que l' estraga.

¡Perdonéulo sant Antonil!..

si un dimoni

te en lo cos. ¡Es qui mes paga!...

Sols lo jugadó (vil púa)

s' exceptúa

d' eixas cosas que fan pobra

hasta que 's torni á jugá....

Are 's clá

qu' aquest ni paga ni cobra.

A. F. O.

Los russos han passat lo Danubi sense tirar un tiro.

Ab dos dias no mes van fer un pont desde Braila á Ghecet, y que ab menos que canta un gall van trobarse ficats á la terra dels casquets.

La mitja lluna está en quart menguant.

Y las profecias dels neos no 's cumpleixen.

¡Pobres neos!

Ni siquiera serveixen per saragossanos.

Vá morir á últims del sigle passat un tal Bonet fill de Catalunya que havent naufragat en Madagascar, com que á la terra dels bornis qui té un ull es rey, va ser elegit rey de l' isla.

Sent rey de l' isla, naturalment vá fer quartos, y per tenirlos més assegurats, naturalment vá durlos al Banch de Londres.

Are 'l Banch de Londres crida als heréus del rey, per repartir los capital é interessos, de manera que no hi ha cap Bonet que no 's dongui per aludit.

Y mirin lo públich está empenyat en aumentar la confusió.

Troban vostés á una persona coneguda:

—Passiho bé D. Fulano de tal.

—Estiga bonet.

Creguin que 'ls heréus del rey de Madagascar, ab tant y tant Bonet se 'n veuran un bull.

Un predicador desde la trona, deya:

—«Si 'ls católichs no li passessin deu rals per fer bullir l' olla, creguin que 'l Papa moriria de fam.»

Francament, hi ha capellans qu' encare que hajan nascut á Catalunya mereixerian sé' andalusos.

L' Epoca de Madrit está demanant á n' en Mac-Mahon ab tota urgencia que surti ab uns quans soldats y proclami l' imperi.

Mac-Mahon, podria dils' hi: —«Homes, fassin lo favor de venir vostés y ho probarán.»

La Correspondencia d' España, ab motiu d'aixó esclama:

«Lo govern en la qüestió de Fransa, no pensa com la Epoca.»

Lo qual vol dir que 'l govern no está pels cops de forsa.

¡De debó?

¡Ay Jesus! Nosaltres, al ménos podrém dir:

«Quan fou mort lo combregaren.»

Uns cómichs van anar á Palamós, van obrí un abeno, van recullir bastants diners, van fer unas quantas funcions, y avants d' acabar los compromises, van desapareixe.

Son tans aquí á Espanya 'ls que fan la comedia d' aquest modol!...

Si jo fos Sant Pere, com m' estufaria!...

Si jo fos Sant Pere, que content avuy...

Com que amiehs may faltan, als qui'm saludes—

Veniu tots á veure'm, veniu en dejú (sin qu' hem de fé una festa, en que tot se vessi festas com aquesta may veurá ningú.

Si jo fos Sant Pere, com m' estufaria!...

Si jo fos Sant Pere, que content avuy...

Com que amiehs may faltan, als qui'm saludes—

Veniu tots á veure'm, veniu en dejú (sin qu' hem de fé una festa, en que tot se vessi festas com aquesta may veurá ningú.

Per pagarla libro, lletres contra 'l Papa á compte dels quartos qn' en nom meu recull.

(Històrich.) En una població del Llobregat, l' Ajuntament estava celebrant una sessió pública. Un regidor demana la paraula y suplica que 's mani tapar un puesto del canal, ahont cad' any hi havia alguna desgracia. Un altre regidor que tenia molt poch d' alló que sobrava á Salomon, s' aixeca tot resolut, com si una vespa l' hagués picat y esclama: —Donchs per ahont passará l' aygua:»

A Madrit ensenyan á un home que 's passeja pèl sostre cap per avall. Adverteixin que aquest home no es en Cánovas. Perque vaja, si 'l sostre fos lo ministeri, capás fora en Cánovas de pasejars'hi, sense caure.

Per Oliva, segons diulo Diari de Castelló, s' hi ha presentat una partida de bandolers, capitanejada per l' ex-cabecilla Panera. Los ex-cabecillas son aixís. En temps de pau y en temps de guerra miran sempre per lo mateix: per la panera.

Assegura un periódich de Madrit que 'l director del Tresor ha presentat la dimisió del seu carrech, perque se l' hi ha suprimit lo cotxe. Y molt ben fet! Si aixís com aixís hem d' aná á l' Hospici, anarhi ab cotxe.

Desde Sant Joan, fins á últim d' any, encare que insensiblement los dias s' escursan. Ja 'u sab Sr. Cánovas, los dias s' escursan.

Los constitucionalis continuan retrets. Un amich meu gelut, anava sempre á visitar á un seu company á l' hora de dinar. Y siga perque no n' hi hauria hagut prou per ell, siga perque no l' hi convenia, lo cert es que may lo convidava. Fins que un dia 'l golut digué: —Home no n' hi tastat may d' aixó, deu ser bó.... Y 'l que menjava respongué ab molta fiema: —«Es excelent.»

Lo golut vá dir al sortir: —«May mes hi toro á n' aquesta casa. ¿No 'ls sembla que 'l golut del quento podria ser bó per gefe dels constitucionalis?»

La bolsa es lo termómetro de l' opinió pública. Aixís ho diuhen los conservadors. La bolsa baixa de una manera, que aviat no podrá baixar pas més. Es precis confessar que si en l' atmósfera fá calor, en l' opinió pública hi fá un fret que gela.

Es tanta l' enemistat que hi ha entre 'l ministre de marina, y 'l diputat Sr. Vivar, que fins s' ha modificat un refran. Are ja no 's diu: —Semblan un gat y un gos, are 's dirá: —«Semblan un Vivar y un Antequera.»

Aumentan los drets, del carbó de pedra. Podrá apagarse 'l forn d' algunas fabricas. Aixó ray, no hi fá res. Mentres cremín los fogons del presupuesto!..

Diu lo Diari Espanyol: «Avuy los periódichs d' oposició no saben popularisarse, ni serveixen per res mes que per fer badallá als que diariament consagran á sa lectura algunas horas del dia.» Me agradan los diaris conservadors. Encare que fassi una calor que cremí, no acaban may la frescura.

Un nen al seu pare que 's diu Pere: —Papa m' alegraría que tingués un felisdia...

—Vaja té, aquí tens una pesseta, ves á veure la comedia. —Gracias. Al sortir de casa, la seva mare 'l detura. Al veure 'l ab lo puny clos, l' hi pregunta: —¿Que portas aquí dintre? Y diu lo noy: —El dinero de San Pedro.

Sistema de ser felis. Pendre 's las cosas al revés. Si s' es govern y 'l país plora, ferse compte de que riu. Si 'l poble demana llibertat, donarhi llenya. Si 's queixa, apretá 'ls tornillos. Si riu ferlo plorar. Y finalment si la bolsa baixa, péndreho al revés, ja 'u hi dit. Diu la cotisació oficial: 10.35. Al revés dirá: 35.01.

Lo Sr. Cánovas ha estat malalt. ¡Fatalitat! Ha estat malalt de la garganta, y s' ha vist privat d' enrahonar. Sense voler, me venen á la memoria aquells versos del romanso: «Ya le queman, ya le queman por dó mas pecado habia.»

CANTARELLAS.

No m' agrada pas que 't pintis la cara... Mira si vols te dono un parell de natas que 't darán lo color roig.

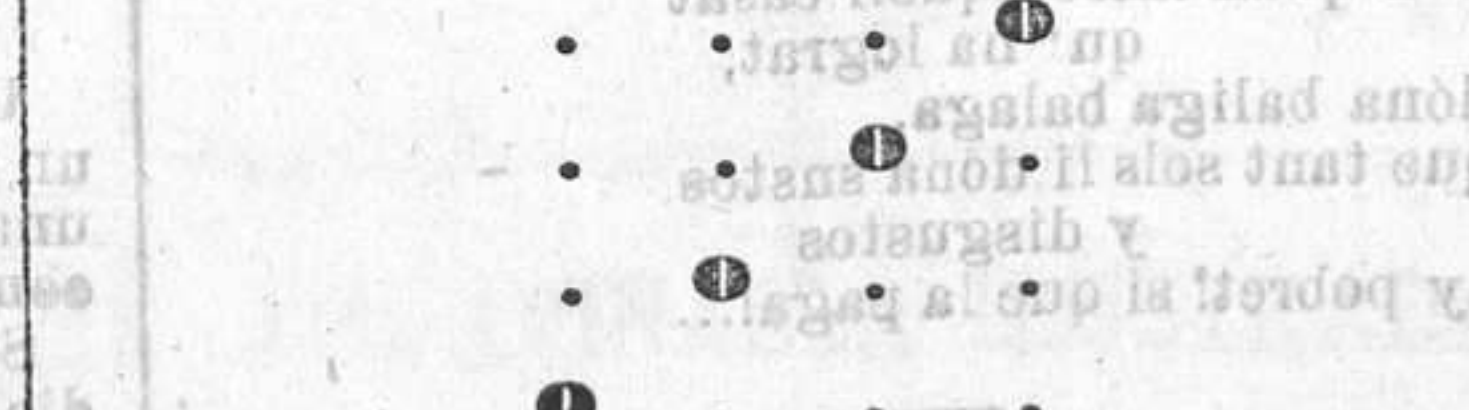
Ets molt rateta, Agna mèva, t' ho dich ab tota la fé, rosegas, que si 'm descuido te 'm menjas hasta la pell.

En la porta de una iglesia un pobre demana-va caritat. Passa un avaro y l' hi doná dos quartos, dihen-li: —Teniu, reséu per la mèva intenció. —Torni á arreglegá 'ls dos quartos, que jo soch un pobre y no pas un comerciant. —¿Que vol dir? —Que jo demano caritat, entent? y no vinch aquí á vendre parts de rosari.

Un que acababa la carrera de metje paria-va ab un amich seu que 's dedicava á la poesia. —No sé si 'u sabs que penso dedicarme á una especialitat. —¿A quina? —A la d' oculista. Me'n alegro, perque are estich fent un romanso, y no m' han de faltar cegos per vendre'l.

QUADRAT DE PARAULAS.

Omplir los pichs ab lletres que llegidas herizontal y verticalment digan la primera un objecte que s' usa al istiu especialment; la segona una malaltia de la juventut; la tercera la calitat de la dona avants de casarse y la quarta una població de l' Africa septentrional.

GEROGLIFICH DIALECH. —Prou! —Lo tres d' oro, l' as. —Vaja, no... y... posa l' as. —No. —Bah, bah, ala!.. —Ca! —Ps!... —Ah!.. P. PUÑE.

PROBLEMA ARITMÉTICH. Distribuir lo número 42 en quatre parts, de las quals siga la segona 'l triple de la primera; la tercera 'l duplo de la segona y la quarta 'l quádruplo de la primera. MESTRET.

FUGA DE CONSONANTS. i... i... i... i... i... o... o... o... o... o... i... i... i... i... i... o... o... o... o... o... LLUSET VIRE.

SINONIMIA. A tot t' estás, prou que 'u sè no m' ho neguis, tot amada, mes que 'l tot de las tres tots eixa tot tèva t' encanta. Si endavinas lo que 't dich vindré á veure't sense falta. MATA-BARRETS.

TORTURA CEREBRAL. Treure del nom de una cosa que 'm fá mal, qu' es lo de un personatge; l' última lletra, y quedaré lo que mes desitje á aquest últim. Si se 'n treu l' última silaba, quedará 'l d' un altre personatge de la mateixa rassa, pero mes primitiu, y si de'l nom d' aquest últim, se 'n treu l' última lletra, quedará un animal casulá. BOHÉMICA.

I. Sabi li diuhen al que dos tersa; també jo trovo que sabi n' es: tant sols un tonto (qu' es viceversa) prima tercera si no fá 'l pes. Mes tonte no era un gros segona, quan jo cert dia descuidadot mirantme estaba certa minyona, y 'l gran tunante prengué mon tot. UN PARE NOU.

II. Me vá tres la seva ahir que hu-dos-quart alcansar vol, ab la tot com en Canonje mes senyors no s' hu-quint prou.

ENDA VINALLA. A mi los homes m' usan bastant. Sense ser matxo me fan tirar. També m' mossegan d' en tant en tant, per gust me creman quan m' han palpat. Ab lo qu' espresso prou he dit ja, sino m' acertas plega company. DOS PARAYGUAS FORADATS.